

[Statsministeren.]

sted i statsministeriet i fredags, den 22. februar. Forhandlingen fik på dette område et klart og utvetydigt resultat, idet både venstre og de konservative erklærede, at disse partier ikke ville medvirke til nogen udsættelse af skattelettelsen — dette uanset de økonomiske forhold, der gør en sådan skattepolitik betænkelig. Herefter må der skaffes dækning på anden måde; finansministeren har fremsat lovforslag om en bunden opsparing for derigennem at tilvejebringe den fornødne dækning for det kommende finansår. Forslaget er udarbejdet på en sådan måde, at de beløb, der skal svares i bunden opsparing af den enkelte skatteyder, stort set svarer til de skattenedsættelser, der opnås ved at gennemføre udskrivningsloven som foreslået. Dette betyder, at skattelettelsen gennemføres, men at den først bliver effektiv efterhånden som den bundne opsparing frigives, d. v. s. efter lovforslaget i årene 1966 til 1971.

Herved vil dækningen være opnået. Men som jeg anførte, er det ønskeligt, at statsfinanserne herudover bliver styrket, og dette sker ved det af arbejds- og socialministeren fremsatte lovforslag om at forhøje folkepensionsbidraget med $\frac{1}{2}$ pct. Det herved indkomne beløb, der kan anslås til henvend 90 mill. kr. i finansåret 1963-64, vil blive bundet på en særlig konto og vil ikke indgå i statskassen, men beløbet vil naturligvis i sine økonomiske virkninger have samme virkning som en forøgelse af overskuddet på statsbudgettet.

Den række lovforslag, jeg her har omtalt, er meget omfattende, og de vil have vidtrækkende økonomiske virkninger. Der er tale om forslag, som berører alle befolkningsgrupper i det danske samfund dels derigennem, at de griber ind i indkomstdannelsen og med begrænsede undtagelser lægger loft over pengeindkomsterne, dels derigennem, at de berører så godt som alle skatteydere til staten og udskyder de forbrugsforøgende virkninger, som de aftalte skattelettelser ellers ville have haft.

Forslagene er vidtrækkende, fordi de på centrale punkter — nemlig vedrørende løn- og prisdannelsen — giver forskrifter vedrørende forhold, som folketing og regering normalt overlader til arbejdsmarkedets

organisationer og markedets kræfter at regulere selv.

Baggrunden for og berettigelsen af at fremsætte disse forslag ligger klart i den økonomiske situation. Lad mig kort resumere de vigtigste kendsgerninger:

Valutastillingen er i løbet af 1962 forringet med 550 mill. kr. samtidig med, at der af det offentlige og af private er optaget lån og kreditter i udlandet til ca. 900 mill. kr. Der er således i året 1962 til forbrug og investering her i landet anvendt rundt regnet halvanden milliard kroner mere end den samlede danske produktion.

Det er nødvendigt, at nedgangen i valuta-reserverne bringes til ophør. En væsentlig del af den produktionsstigning, der er mulighed for i 1963, må derfor gå til forøget eksport og derved bidrage til at forbedre betalingsbalancen.

Stigningen i pengeindkomsterne har i løbet af de sidste 4 år andraget over 40 pct., medens den samlede produktion kun er steget ca. 20 pct. Også i 1962, hvor stabiliseringspolitikken blev indledt, var stigningen i lønninger og andre indkomster større end produktionsstigningen. Fra januar i fjor til januar i år steg pristallet med 7 pct. — en stigning langt over det typiske for andre lande i Vesteuropa.

En fortsættelse af denne udvikling i 1963 og 1964 ville svække de danske erhvervs konkurrenceevne og øge presset på valutabalancen. Det er derfor en bydende nødvendighed, at efterspørgselspresset dæmpes, og at indkomstkapløbet ophører.

Det er regeringens opfattelse, at de forslag, der her fremsættes, på væsentlig måde bidrager hertil, og at en løsning ikke vil være mulig uden de omfattende indgreb, der her foreslås bragt i anvendelse.

Arbejdsmarkedets parter stod så langt fra hinanden, at der ikke var mulighed for en fredelig løsning ad de sædvanlige forhandlingskanaler, og også fra andre grupper var kravene og ønskerne så store, at de ikke kunne imødekommes.

Den afgørende kendsgerning er, at hvis de forskellige befolkningsgrupper havde fået deres ønsker opfyldt, d. v. s. hvis der fortsat havde været fri adgang til at sætte pengeindkomsterne i vejret, og hvis skatterne samtidig var blevet nedsat, ville hoved-